Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26554
Copyright: Admont, Benediktinerstift

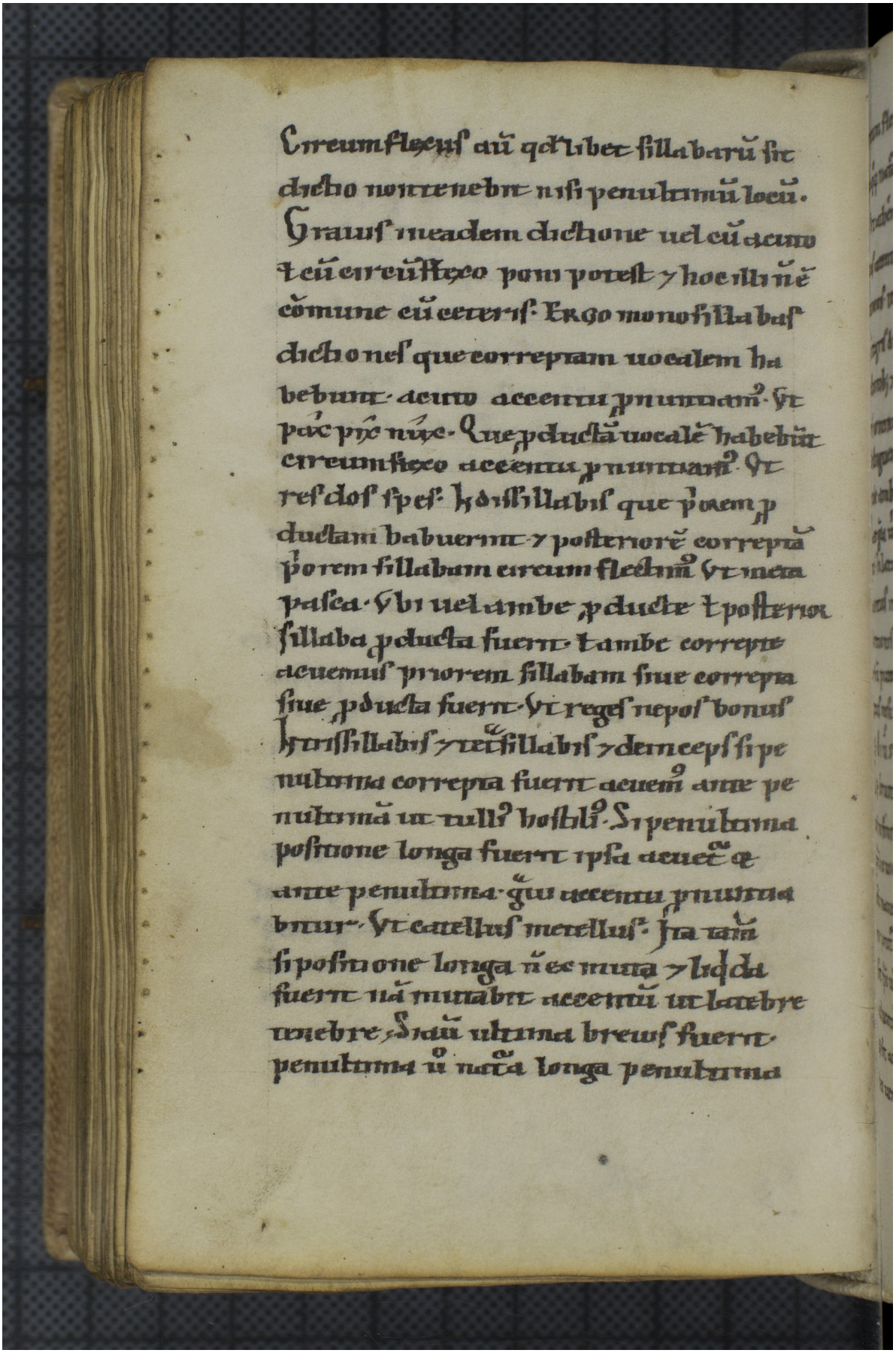

Circumflexus autem quotlibet syllabarum sit
dictio non tenebit nisi penultimum locum.
Gravis in eadem dictione vel cum acuto
et circumflexo poni potest et hoc illi nec
commune cum ceteris. Ergo monosyllabas
dictiones quae correptam vocalem ha
bebunt acuto accentu pronuntiamus. Ut
pŏ pĕ nŭ. Quae productam vocalem habebunt
circumflexo accentu pronuntiamus. Ut
res dos spes. Hae trisyllabis quae porem p
productam habuerunt et posteriorem correptam
porem syllabam circumflectimus. Ut mea
pascua. Ubi vel ambae productae et posterior
syllaba producta fuerit. Et ambae correptae
acuemus priorem syllabam sive correpta
sive producta fuerit. Ut reges nepos bonus
hic trisyllabis et bisyllabis et dimeepsi pe
nultima correpta fuerit acuem ante pe
nultimam ut nullus hostilis. Si penultima
positione longa fuerit ipsa acuet ante
ante penultima. Quae accentu pronuntia
bitur. Ut catellus merellus. Sed tamen
si positione longa non fuerit et lubrica
fuerit non mutabit accentum ut latebre
tenebre. Si autem ultima brevis fuerit
penultima non nota longa penultima